

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 8Csp/184/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117219003
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Jaselský
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8117219003.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom, JUDr. Jozefom Jaselským, v spore žalobcu: Všeobecná úverová banka, a. s.; skrátený názov VÚB, a. s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, zastúpeného: Advokátska kancelária Gallo, s.r.o. so sídlom Jilemnického 4012/30, 036 01 Martin, IČO: 36 715 352, proti žalovanej: F. K., N.. XX.XX.XXXX, A. M. XXXX/XX, XXX XX W., o zaplatenie 73,96 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu sa žalobou doručenou súdu dňa 02.08.2017 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 73,96 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne od 30.10.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 22.01.2011 právny predchodca žalobcu ako veriteľ uzavrel so žalovanou ako dlžníkom Zmluvu o pôžičke evid. č. 6086022 (ďalej aj „Zmluva“), na základe ktorej poskytol žalovanej pôžičku vo výške 850,- €, ktorú sa žalovaná zaviazala splatiť formou 48. pravidelných mesačných splátok vo výške 29,43 €. Žalovaná v rozpore so zmluvnými dojednaniami svoj záväzok v určenom čase nespĺnila, čím sa dostala do omeškania, a tým vzniklo žalobcovi právo požadovať od žalovanej zaplatenie zostatku dlžnej istiny vo výške 73,96 €.

3. Keďže žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. neuhradila jednotlivé splátky riadne a včas v súlade so Zmluvou a podmienkami k Zmluve, právny predchodca žalobcu listom - predžalobnou upomienkou zo dňa 30.08.2014 vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok a žalovanú upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko žalovaná dlh neuhradila, žalobca dňa 19.10.2014 úver zosplatnil. Do podania žaloby žalovaná dlžné splátky neuhradila.

4. Žalovaná sa k žalobe a jej prílohám písomne nevyjadřila.

5. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 22.11.2017, č.k. 8Csp/184/2017-26, zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy vo výške 58,56 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 58,96 EUR od 30.10.2014 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žalovanú zaviazal nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 60 %. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá spotrebiteľská zmluva, na základe ktorej boli žalovanej poskytnuté finančné prostriedky vo výške 850,-€, ktoré žalovaná mal splatiť v pravidelných 48. splátkach vo výške 29,43 €. V prospech žalobcu žalovaná uhradila sumu 1.346,63 €. Žalovaná teda neuhradila

žalobcovi sumu vo výške 58,96 €, nakoľko súd žalobu v časti nároku na zaplatenie sumy 15,- € uplatnenej titulom MP3 (manipulačný poplatok), zamietol, keďže žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že by zmluva o pôžičke obsahovala dojednanie uvedeného poplatku.

6. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná odvolanie.

7. Krajský súd v Prešove, ako odvolací súd, uznesením zo dňa 29.4.2019, č.k. 22Co/81/2015-57, zrušil rozsudkom súdu prvej inštancie vo výroku I. a III. a v rozsahu zrušenia vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že je zásadnou právnou otázkou, či poisťné vo výške 0,83 € mesačne sa započítavalo do celkovej čiastky, ktorú mala žalovaná zaplatiť, pretože v konaní nebolo súdom prvej inštancie vykonané dokazovanie za účelom zistenia, či žalovaná bola nútená poisťnú zmluvu uzavrieť v tom zmysle, že by jej uzavretie bolo podmienkou poskytnutia úveru zo strany žalobcu. Text týkajúci sa podmienok poistenia je písaný drobným, takmer nečitateľným písmom vo forme zhusteného textu obsahujúceho odkazy na iné listiny označené skratkami, pričom údaje o poistení sú zakomponované vo formulárovej zmluve, obsah ktorej žalovaná ovplyvniť nemohla. Pokiaľ v predmetnej veci uzatvorenie poistenia bolo podmienkou pre získanie úveru, náklady súvisiace s poistením mali byť zahrnuté do výšky RPMN a pokiaľ sa tak nestalo, je RPMN v zmluve o úvere uvedená v nesprávnej výške. Odvolací súd ďalej vo vzťahu k absencii rozdelenia splátok na istinu, úroky a poplatky podľa ust. § 9 odsek 2 písm. k/ ZoSÚ dal súdu prvej inštancie do pozornosti rozsudky tunajšieho súdu, napr. sp.zn. 6Co/68/2018 zo dňa 28.06.2018, sp.zn. 20Co/36/2018 zo dňa 12.07.2018, sp.zn. 22Co/150/2018 zo dňa 26.02.2018. Odvolací súd tiež poukázal na to, že v zmluve dohodnutá úroková sadzba úveru vo výške 29,43 % viac takmer trojnásobne prevyšuje priemernú úrokovú sadzbu uplatňovanú bankami, pri poskytovaní obdobných úverov alebo pôžičiek.

8. Žalovaná vo svojom vyjadrení zo dňa 26.7.2019 uviedla, že v súvislosti s povinnosťou dodávateľa uvádzať v úverovej zmluve aj predpoklady, ktoré boli použité na výpočet RPMN, poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 3Co/7/2017, zo 06.04.2017. Ďalej uviedla, že Zmluva neobsahuje správny údaj o výške RPMN, ktorý je v zmluve uvedený vo výške 29,18 %. Hodnota RPMN sa vypočítava zo vzorca na výpočet RPMN. Správna výška RPMN podľa internetovej kalkulačky vychádza 30,91 %. V zmluve o úvere je uvedená celková čiastka, ktorú musí zaplatiť spotrebiteľ vo výške 1.372,80 €. Podľa prehľadu splátok je celková čiastka 1.405,59 € a ak vynásobíme počet splátok 48 x výšku splátky 29,43 € vychádza suma 1.412,64 €, teda z toho je zrejmé, že došlo ku klamaniu spotrebiteľa, lebo nie je jasné, aká je celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ uhradiť. Taktiež poukázala, že úrok stanovený veriteľom v zmluve o úvere je takmer trojnásobne vyšší priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny, pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou od 1 do 5 rokov, v januári 2011.

9. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 21.8.2019 uviedol, že uzatvorená Zmluva aj s poukazom na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15 obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti. Z hľadiska teórie práva a právnej sily jednotlivých predpisov je potrebné dodržiavať právne akty Európskej únie, teda že vnútroštátne zákony sa musia vykladať vo svetle práva Európskej únie. Žalobca vo vzťahu k náležitosti rozpisu splátok tiež odkázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22.02.2018, sp.zn. 3Cdo/146/2017, na uznesenie NS SR z 17.04.2018, sp.zn. 3Cdo/56/2018 alebo uznesenie NS SR z 23.04.2018, sp.zn. 4Cdo/211/2017. Pokiaľ smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ ES jasne deklaruje, že rozpis splátok v členení na istinu, úroky a poplatky nie je potrebný, zákonodarca musí tento právny výklad dodržiavať. Vo vzťahu k existencii náležitosti podľa § 9 ods. písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch žalobca taktiež poukázal na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016, a tejto súvislosti poukázal na tú skutočnosť, že termín konečnej splatnosti je priamo uvedený v uzatvorenej zmluve, pričom v spojení so všeobecnými obchodnými podmienkami splátky sú splatné v zmysle čl. 6 bod 6.2 VOP do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci a v zmysle čl. 6 bod 6.4 VOP je prvá splátka splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy. Zmluva v

spojení so zmluvnými podmienkami tak preukazuje, že termín konečnej splatnosti so splácaním po dobu 48 mesiacov pripadal na dátum 20.01.2015. Vo vzťahu k hodnote RPMN žalobca uviedol, že všetky obligatórne náležitosti zmluvy sú premietnutá do vzorca, ktorý je súčasťou čl. 7 VOP, s ktorými bola žalovaná riadne oboznámená. Pokiaľ ide o ročnú úrokovú sadzbu vo výške 29,18 %, na ktorú súd poukázal, zdôraznil, že úrokovú sadzbu ako aj zmluvu treba posudzovať podľa právneho predpisu

platného a účinného v čase podpisu zmluvy. Pri judikatúre možno pri tomto termíne (podstatného prevýšenia) vysledovať hranicu max. 20 %.

10. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to Zmluvou o pôžičke č. 6086022 zo dňa 22.01.2011, fotokópiou Všeobecných obchodných podmienok, Podmienok k Zmluve o pôžičke, fotokópiou Predžalobnej upomienky zo dňa 30.08.2014 a fotokópiou doručenky, prehľadu splátok a úhrad, Oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 29.10.2014 ako aj ďalšími s vecou súvisiacimi listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

11. Dňa 22.01.2011 uzavrel právny predchodca žalobcu so žalovanou Zmluvu o pôžičke č. 6086022, na základe ktorej poskytol žalovanej celkovú pôžičku vo výške 850,- € s ročnou úrokovou sadzbou 29,18 %, ktorú sa žalovaná zaviazala splatiť 48. splátkami po 29,43 €. Mesačná výška poistenia bola v sume 0,83 €. Celkové náklady spotrebiteľa činili 522,80 €. RPMN bola uvedená vo výške 29,18 %, priemerná hodnota RPMN činila 44,57 %, konečná splatnosť pôžičky bola stanovená v mesiaci január 2015.

12. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 30.08.2014 (Predžalobná upomienka) vyzval žalovanú na úhradu nedoplatku na splátkach v celkovej výške 158,91 € a zároveň ju upozornil, že ak do 05.10.2014 nedôjde k úhrade splátky za mesiac 06/2014 bude celý úver zosplatnený.

13. Keďže žalovaná dlžnú sumu neuhradila právny predchodca úver zosplatnil listom zo dňa 29.10.2014 a vyzval žalovanú na úhradu sumy v celkovej výške 240,27 €, pričom istina úveru činila 228,39 €.

14. Súd z prehľadu splátok a úhrad zistil, že žalovaná mala uhradiť žalobcovi sumu 1.405,59 €; žalovaná uhradila žalobcovi sumu 1.346,63 €; dlžný zostatok 85,13 € pozostávajúci zo splátok, zmluvnej pokuty a manipulačného poplatku (58,96 € + 11,17 € + 15 €) žalovaná neuhradila. Žalobca si neuplatnil zmluvnú pokutu vo výške 11,17 €.

15. Na základe zisteného skutkového stavu súd vec takto právne posúdil:

16. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

17. Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

18. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „Zákon“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

19. Podľa § 2 písm. g/ Zákona, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok

20. Podľa § 2 písm. i/ Zákona, ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

21. Podľa § 9 ods. 2 Zákona účinného v čase uzavretia Zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

22. Podľa § 11 ods. 1 Zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

23. V zmysle § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, účinného v čase uzavretie Zmluvy, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

25. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá spotrebiteľská zmluva. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Zmluva je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

26. Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou vznikol na základe platne uzavretej zmluvy o pôžičke, na základe ktorej jej boli poskytnuté finančné prostriedky vo výške 850,- €.

27. Čo sa týka posudzovania primeranosti dohodnutej ročnej úrokovej sadzby tak neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie však viac ako o 100 % oproti priemeru bánk. V zmluve dohodnutá úroková sadzba úveru vo výške 29,18 % viac ako dvojnásobne prevyšuje priemernú úrokovú sadzbu uplatňovanú bankami pri poskytovaní obdobných úverov alebo pôžičiek v rozhodnom období (11,04 %). V danom prípade teda ide o neprimerane vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore dobrými mravmi, preto je s poukazom na ust. § 39 OZ (Občianskeho zákonníka) Zmluva v časti odplaty neplatným právnym úkonom.

28. V časti IV. Zmluvy označenej ako „Poistenie schopnosti splácať splátky“ má právny predchodca žalobcu ako veriteľ naformulovaný text o tom, že zvolením si jedného zo súboru poistenia súhlasí, aby právny predchodca žalobcu zahrnul žalovanú medzi poistené osoby v zmysle Rámцovej zmluvy o poistení schopnosti splácať úver. Ide o vedľajšie zmluvné dojednanie. Za takéhoto stavu je zrejmé, že veriteľ ponúka pôžičku nevyhnutne aj s poistením a dlžník má možnosť len výberu niektorého typu poistenia. Poistné ako také je podľa názoru súdu spotrebiteľovi nanútené, pretože veriteľ, ktorý sprostredkováva poistenie má ekonomický záujem na takomto uzavretí poistnej zmluvy, pretože uvedené sprostredkovanie zrejme nerobí bezodplatne. Žalovaná zrejme nemala ani vôľu uzavrieť poistenie ako také, nakoľko nie je zaškrtnuté žiadne políčko, a preto je v tomto smere zmluva o poistení uzavretá neplatne pre nedostatok vôle žalovanej uzavrieť takýto doplnkový zmluvný vzťah. Z tohto dôvodu právny predchodcovi žalobcu ani nevznikol nárok na úhradu poistného počas trvania Zmluvy. Pokiaľ by aj došlo k platnému uzavretiu poistnej zmluvy, výšku splátky úveru by tak tvorilo aj poistenie, a toto malo byť nevyhnutne zahrnuté pre účely výpočtu RPMN do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom. Vychádzajúc z výšky celkových nákladov 522,80 € vyplýva, že suma celkového poistného dojednaného na dobu 48 mesiacov po 0,83 €, t.j. 39,84 €, do týchto nákladov zahrnutá nebola. V zmluve je uvedený údaj o RPMN vo výške 29,18 % a pokiaľ by veriteľ so žalovanou uzavreli poistenie, mali byť náklady na poistenie zahrnuté do RPMN, čo však preukázateľne neboli, keďže hodnota RPMN nemôže tak byť totožná s údajom ročnej úrokovej sadzby, a preto údaj o RPMN v poistnej zmluve ani nie je uvedený správne v neprospech spotrebiteľa, pretože nezohľadnil všetky náklady spotrebiteľa.

29. Súd zistil, že v Zmluve absentuje údaj o konečnej splatnosti pôžičky podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch. Konečná splatnosť musí byť v zmluve určená konkrétne tak, aby si mohol spotrebiteľ už na začiatku urobiť obraz o dĺžke trvania úveru a tým zvoliť aj najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi. Podľa názoru súdu nie je v súlade so zákonom stav, ak si musí dlžník sám vypočítať termín konečnej splatnosti svojho úveru z údajov uvedených vo všeobecných zmluvných podmienkach (bod 6.4 v spojení s bodom 6.2).

30. Ohľadom argumentácie o absencii rozpisu splátok súd poukazuje na uznesenie NS SR zo dňa 29.10.2018, sp.zn. 5 Cdo 132/2017, podľa ktorého eurokonformný výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivéj splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo to, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke (výška ktorej je konštantná) pripadať na istinu, aká na úrok za poskytnutie úveru a aká na iné platby (poplatky). Aj podľa záverov uvedených v predmetnom rozsudku ESD, zmluva o úvere uzatvorená na dobu určitú, stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny (viď bod 53 rozsudku ESD sp.zn. C-42/15). Podrobné informácie o vnútornej skladbe anuitnej splátky podáva veriteľ na žiadosť spotrebiteľa, a to bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy a vo forme amortizačnej tabuľky (bod 53 cit. rozsudku). Súd v tejto súvislosti tiež poukazuje aj na ďalšie uznesenie NS SR zo dňa 17.04.2018, sp.zn. 3 Cdo 56/2018.

31. Na základe vyššie uvedených skutočností je predmetný úver bezúročný a bez poplatkov a teda žalobca nemá nárok na zaplatenie úrokov z úveru ako poistných poplatkov. V prospech žalobcu žalovaná uhradila sumu 1.346,63 €. Žalovaná teda uhradila žalobcovi viac ako jej bolo poskytnuté a preto súd žalobu zamietol.

32. V rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, rozhodne súd aj bez návrhu o nároku na náhradu trov konania (§ 262 ods. 1 CSP). Keďže žaloba bola zamietnutá v celom rozsahu, žalovaná mala v konaní úspech v rozsahu 100 %, a preto má právo na náhradu trov konania voči žalobcovi. rozsahu 60 % (80-20). O tomto nároku súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods.1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. O výške náhrady trov bude v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.